

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polska) w dniu 23 grudnia 2019 r. – Grupa Warzywna Sp. z o.o. o. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Sprawa C-935/19)

(2020/C 191/02)

*Język postępowania: polski***Sąd odsyłający**

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Grupa Warzywna Sp. z o.o.*Strona pozwana:* Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**Pytania prejudycjalne**

Czy dodatkowe zobowiązanie podatkowe takie jak przewidziane w treści art. 112 b ust. 2 ustawy o VAT jest zgodne z przepisami dyrektywy 2006/112/WE Rady z 28.11.2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾(a w szczególności art. 2, art. 250, art. 273), art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 325 TFUE i zasadą proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dz. Urz. 2006, L 347 s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 31 grudnia 2019 r. – M.A. przeciwko Konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej w N.

(Sprawa C-949/19)

(2020/C 191/03)

*Język postępowania: polski***Sąd odsyłający**

Naczelnego Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* M.A.*Strona pozwana:* Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 21 ust. 2a Konwencji wykonawczej do układu Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach⁽¹⁾ w powiązaniu z art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy rozumieć w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, któremu odmówiono wydania wizy długoterminowej i który nie może skorzystać z wynikającego z art. 21 ust. 1 Konwencji wykonawczej do układu Schengen prawa swobodnego przemieszczania się po terytoriach innych państw członkowskich, powinien mieć zapewnione prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem?

⁽¹⁾ Dz.U.2000, L 239 s. 19; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 19 Tom 002 P. 9 – 52

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gdańsku (Polska) w dniu 16 stycznia 2020 r. – I.W., R.W. przeciwko Bankowi BPH S.A.

(Sprawa C-19/20)

(2020/C 191/04)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: I.W., R.W.

Strona pozwana: Bank BPH S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3. ust 1. i 2. w zw. art. 4. ust 1. w zw. z art. 6 ust 1. i art. 7 ust 1. Dyrektywy Rady 93/13 EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ winien być rozumiany w ten sposób, że sąd krajowy ma obowiązek stwierdzenia nieuczciwości (w rozumieniu art. 3 ust 1. Dyrektywy) warunku umowy zawartej z konsumentem także wówczas, gdy w dacie orzekania na skutek dokonanej przez strony w formie aneksu zmiany treści umowy, warunek został zmieniony tak, że nie ma charakteru nieuczciwego, a stwierdzenie nieuczciwości warunku w jego pierwotnym brzmieniu może skutkować upadkiem (unieważnieniem) całej umowy?
- 2) Czy art. 6 ust 1 w zw. z art. 3 ust. 1 i 2 zdanie 2 oraz art. 2. Dyrektywy Rady 93/13/ EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich winien być rozumiany w ten sposób, że zezwala sądowi krajowemu na stwierdzenie nieuczciwości tylko niektórych elementów warunku umownego dotyczącego ustalanego przez bank kursu wymiany waluty, do której indeksowany jest udzielony konsumentowi kredyt (tak jak w postępowaniu głównym) tj. przez eliminację zapisu dotyczącego ustalonej jednostronnie i w niejasny sposób marży banku będącej składową kursu wymiany, a pozostawienie jednoznacznego postanowienia odnoszącego się do średniego kursu banku centralnego (Narodowego Banku Polskiego), co nie rodzi potrzeby zastąpienia wyeliminowanej treści jakimkolwiek przepisem prawa, a skutkować będzie przywróceniem rzeczywistej równowagi pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą, choć zmieni istotę zapisu dotyczącego spełnienia świadczenia przez konsumenta z korzyścią dla niego?
- 3) Czy art. 6. ust. 1. w związku z art. 7. ust 1. Dyrektywy Rady 93/13/ EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy rozumieć w ten sposób, że nawet w sytuacji wprowadzenia przez ustawodawcę krajowego środków zapewniających zapobieganie stałemu stosowaniu nieuczciwych warunków umownych, takich jak badany w postępowaniu głównym, poprzez wprowadzenie przepisów nakładających na banki obowiązek szczegółowego określania sposobów i terminów ustalania kursu wymiany walut, na podstawie którego wyliczana jest kwota kredytu, rat kapitałowo-odsetkowych oraz zasad przeliczania na walutę wypłaty albo spłaty kredytu, interes publiczny sprzeciwia się stwierdzeniu nieuczciwości tylko niektórych elementów warunku umownego w sposób opisany w pytaniu drugim?